

Truchlivá veselohra o světcích Petru

Scénář

1. Úvod

Opovědník:

Pozdrav vás Pámbu, lidé milí,
kdož jste nás z dálky navštívili
i z blízka přišli, dobří lidi,
se komedií potěšiti,
jež složena z Písma svatého
i z vyprávění prostého
a v níž se vám vypoví
o apoštolu Petrovi.

(Ukáže na Petra)

To jest Petr, jak vám povídám,
jenž je v celém světě dobře znám.
V ruce kniha a klíč od nebeské brány
a gloriola kolem svaté hlavy.

Perpetua:

Šimone! Co tady blbneš? Přestaň s tím a běž dělat radši něco pořádného! *(sebere mu atributy světce a předá mu rybářské náčiní)*

Opovědník:

Než se náš příběh odehrál
a než se svatým Petrem stal,
žil jako Šimon a s ním jeho žena
na břehu Galilejského jezera.

Ondřej:

Co se děje, brácha?

Petr:

Ondro, co ti budu povídat...

Ondřej:

Tvoje paní, co? Tak si to tak neber. Pojd', jedeme na ryby.

PŘESUN

Rybáři:

(Píseň) Lovili rybáři, lovili z Dunaje,
lovili rybičky, nechytli rybičky u samého kraje,
lovili rybičky, nechytli rybičky u samého kraje.

2. Poprvé u Galilejského jezera

Opovědník:

Zastavení první!
Jak se Šimon rybář s Kristem setkal.

Přistupte blíže a pohleděte,
co se stalo u jezera Galilejského!
Jak loď rybářská u břehu přistála,
Šimon se svým bratrem Ondřejem
zcela bez úlovku vystoupili.

Petr:

To snad není možný... Zase nic. Hergot!

Ježíš:

Rybáři! Zajedte na hlubinu a spustěte své sítě k lovu!

Ondřej:

Pane, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytli.

Ježíš:

Dejte na mé slovo a spustěte sítě znovu.

Petr:

Jste hluchej? Dneska nic neulovíme!

Ježíš:

Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.

Ondřej:

Tak pojď, Šimone... Když tak se hned zas vrátíme.

Rybáři:

(Píseň) Lovili rybáři, lovili z Dunaje,
zalovili rybu, ulovili rybu u samého kraje,
zalovili rybu, ulovili rybu u samého kraje.

Lovili rybáři, lovili tak hbitě,
až jich měli všichni, až jich měli všichni plné všechny sítě,
až jich měli všichni, až jich měli všichni plné všechny sítě.

Petr:

Odpusť mi, Pane. Odejdi ode mne, vždyť já jsem člověk hříšný.

Ježíš:

Pojďte za mnou, pojděte, rybáři, a učiním z vás rybáře lidí.

Opovědník:

A tehdy stalo se,
že Šimon a Ondřej
přidali se k pouti
Ježíše Galilejce.

PŘESUN**3. Selská svatba****Opovědník:**

Zastavení druhé!

Vyvolávačka:

Jak Petr na selskou svatbu přišel.

Opovědník:

Co to je? Jaká selská svatba? To v Písmu není! A jaký Petr? Zatím ještě pořád Šimon!

Vyvolávačka:

Ale prosím vás! Poslechněte si, přátelé, co stalo se svatému Petrovi! Když šel s Kristem světem, přišli k jednomu pěknému statku. A v něm bylo bylo tuze veselo!

Svatebčané:

Ta brněnská brána
kolem malovaná,

pod ní sedí mamka
celá uplakaná.

Došel k ní syneček,
ruce jí podává:
Neplačte, mamičko,
šak je to svatba má.

Petr:

Pane! Pojdme tam! Mně se chce tuze tancovat!

Ježíš:

Petře, budou tam jistě opilí a opilému se i Pánbůh z cesty vyhýbá.

Petr:

Ale, Pane, měl bys být k nim mírnější. Tak proč by se s nimi i Pánbůh nemohl potěšit? A taky Petr. Hlavně Petr.

Ježíš:

Když myslíš, běž. Ale jen chvilku. Já tě budu čekat zde. A pozdravuj ženicha tesaře a pannu nevěstu.

Petr:

Budu! Ani si nevšimneš, že jsem pryč. *(Vbíhá mezi svatebčany. Dívkám)* A nechtěly byste si se mnou zatancovat, co? Takový pěkný děvčata!

Dívky:

Ale já tu mám svého milýho. Já taky. Já taky.

Petr:

Snad se pro jeden tanec zlobit nebudou! *(Chytne jednu a tancuje s ní)*

Družba:

Kdo to je? Kde se zval? A proč tancuje s mojí Káčou! *(Petr tancuje s druhou)* A mojí Mařenou! *(Petr tancuje s nevěstou)* A teď i s paní tesařovou! To ne! Ven s ním! *(Čapnou Petra, perou se a vyhodí ho ven)*

Petr:

Ó, pane! Takhle se ke mně zachovali! To je mi pěkněj tesař! Kéž by v mojí moci bylo natlouct železný suky místo dřevěných do dřeva těm hrubiánům!

Ježíš:

Komu není rady, tomu není pomoci, Petře.

Petr:

To jim mám tu potupu odpustit?

Ježíš:

Kdo chodí k močidlu, neujde nádchy! Rozmysli si to, Petře, než se chceš mstít.

PŘESUN

4. Uzdravení Petrovy tchýně

Opovědník:

Zastavení třetí!

Jak Kristus tchýni Šimonově zdraví navrátíl.

Když přišli do Kafarnaum,
Kristus v synagoze kázal,
Šimon tam byl tehdy s ním.
Večer přiběhla tam za nimi
Šimonova žena plačící.

Perpetua:

Šimone! Co tady zase děláš? Přestaň s tím a pojď domů! Maminka je hrozně nemocná a ty se tady vybavuješ!

Petr:

Snad neumírá...

Perpetua:

Jak můžeš být takový nelida, Šimone! Umírá, abys věděl! Vidíte, lidi, co to já mám doma.

Ježíš:

Pojďme, Šimone. Musíme tvou tchýni navštívit.

Perpetua:

To jste hodnej člověk. Pánbůh vám to oplatí! Vidíš, Šimone? Proč nemůžeš bejt jako tady pán!

Tchýně:

A tady hledme "milostpána"! Kdes byl, když tvoje milovaná tchýně umírá, co? Neotáčej se, když na tebe mluvím, Šimone! Co mi na to řekneš, co? Radši mlč, zatracenej chlape. (Na

Krista) Vidíte, vážený pane, jaký to mám s tím svým zetěm kříž? Ležím tady v horečkách, div ducha nevypustím a on si vás tady provádí po městě! Už aby si mě vzal Pánbíček k sobě, ať mám od toho ničemy klid!

Ježíš:

Utiš se, dobrá ženo. *(Položí na ni ruku)* Umlkni ty, horká krvi, a opusť ji!

Tchýně:

Ach, Šimone, můj milý zeti! Děkuji, žes přivedl toho muže. Jsem uzdravena. Buďte poděkování nastotísíkrát!

Perpetua:

Zázrak!

Petr:

Pane, ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.

Ježíš:

Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec v nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr - skála; a na této skále zbuduji svou církev a brány pekla ji nepřemohou.

PŘESUN

Píseň:

Ty jsi Petr, Církev Svou
na tobě má vůle vzdělá;
nepodvrátí snahou zlou
skálu tu moc pekla celá.

5. Petr a husopaska

Opovědník:

Zastavení čtvrté!

Vyvolávačka:

Jak Petr chtěl Bohem být.

Opovědník:

Už zase?

Vyvolávačka:

Přistupte blíž a my vám vypovíme, jak šli Petr s Kristem zase světem!

Petr:

Pane, je to asi přece krásná věc být Pánembohem. Kéž bych jen jeden den byl Pánembohem, pak bych zase rád byl Petrem! Vždyť pro tebe to bude maličkost!

Ježíš:

Staň se ti po vůli, Petře. Od této chvíle až do večera jsi jako Pánbůh.

Petr:

A vida! Husopaska. Podívej se, Pane, jak jí jako Pánbíček pokárám a přivedu na správnou cestu! (*Vchází husopaska s hejnem hus*) Hej, děvče, což necháš ty husy samotny a nebudeš jich pást!

Husopaska:

Copak si myslíte, že bych já dnes husy pásla? Vždyť je u nás posvícení!

Petr:

A kdo že je bude pást?

Husopaska:

Dnes je musí Pánbůh pást.

Ježíš:

Tak vidíš, Petře, jaké je to být Bohem.

Husy:

(*Píseň*) Ježíš kráčí s dívkou do vsi,
ale svatý Petr musí
chtěj či nechtěj za vesnicí
u cesty pást bílé husy.

Sedl na mez, před se hledí,
bručí si: "Jsme všichni křehcí,
ale Bohem, na mou duši,
nikdy víc už býti nechci!"

PŘESUN

6. Chození po vodě

Opovědník:

Zastavení páté!

Jak Kristus a Petr po vodě chodili.

I došel Kristus s učedníky
znovu ke Galilejskému jezeru
do města jménem Betsaida,
kde lidem kázal a zázraky činil.
Tam přikázal svým učedníkům,
aby na loď nastoupili
a na břeh druhý přepluli,
zatímco on se pomodlí.
Jak přál si, tak učinili.
V noci však velká bouře nastala.

Petr:

Nenechme se zastavit! Musíme plout, jak přikázal nám Pán.

Ondřej:

Petře! Vítr vane proti nám! Jakýkoliv břeh v nedohlednu! A proti vlnám nic nezmůžeme!
(Uvidí kráčeujícího Ježíše. Zděšeně na něj ukáže) Přízrak! Podívejte se! Přízrak!

Ježíš:

Vzchopte se, to jsem já. Nebojte se.

Ondřej:

Jak to, že kráčí po vodě?

Petr:

Pane, jsi-li to ty, poruč mi, ať přijdu k tobě po vodách!

Ježíš:

Pojď!

Petr:

(Vystoupí z lodě a jde po vodě za Ježíšem. Po chvíli se ale propadne do vody) Pane, zachraň mne! Zachraň mne, nebo se utopím!

Ježíš:

Ty malověrný, proč jsi zapochyboval? *(Dovede Petra zpátky na loď. Bouře ustala)*

Petr:

Odpusť, Pane. Přísahám! Víckrát se to nestane. Vždyť jsi jistě Boží Syn.

Ježíš:

Petře, dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi.

PŘESUN

Píseň:

Ty jsi Petr, Tobě dám
klíče té své věčné říše;
tebou vejde v nebes chrám,
nechce-li kdo zvyhnout v pýše.

7. Petr a borec pod hruškou

Vyvolávačka:

Zastavení šesté.
Jak Ježíš a Petr cestu do Jeruzaléma hledali.

Dopřejte mi nakrátko vaší pozornosti a poslouchejte! Petr s Kristem po zemi chodili a hlásali nové zvěsti. Až došli na rozcestí a nevěděli kudy kam. A tam pod vysokou hruškou si ve stínu na trávě hověl jakýsi pacholek.

Ježíš:

Víte-li kam do Jeruzaléma, příteli?

Pacholek:

Támhle, přímo za nosem. *(Ukáže líně nohou směr)*

Vyvolávačka:

Šli tím směrem, ale po chvíli zjistili, že zase zabloudili. Tu zahlédli děvečku, co v poli žala.

Ježíš:

Bůh pomoz, vzácné děvče. Dojdeme tudy do Jeruzaléma?

Děvečka:

To jste si ale pěkně zašli. Pojd'te, já vás tam dovedu.

Vyvolávačka:

Srp hned uschovala a ochotně je dovedla až na rozcestí, ze kterého bylo vidět brány Jeruzaléma. Pak se rychle nazpět vracela, aby dál pilně pracovala.

Petr:

Ó, mistře, prosím Tě, odměň onu pannu za její milou úslužnost. Dej jí za muže toho nejlepšího, který je pracovitý a zbožný, aby s ním byla šťastná.

Ježíš:

Dám jí toho pacholka, co spí na té křižovatce pod hruškou.

Petr:

To je jaká spravedlnost! Proč ji chceš nebohou tak trestat?

Ježíš:

Mlč, Petře, nevíš, kam míří cesty Páně. Ten lenoch by propadl zkáze a kdo ví, jak by skončil. S touhle dívkou se včas probere.

Petr:

A co ona?

Ježíš:

Pro tu je to nejlépe. Kdyby dostala pilného manžela, sama by zpychla. Sice jí na krk toho pacholka pověsím, ale ona si s ním poradí. A tak, i když zatím oba jiným směrem plavou, společně dojdou tam, kam mají.

PŘESUN

Píseň:

Hosana synu Davidův! Hosana!
Zpívá každý vesele,
když je Květná neděle.
Hosana synu Davidův! Hosana!

8. Poslední večeře

Opovědník:

Zastavení sedmé!
Jak Petr na poslední večeři Páně byl.

Pohleďte! Jak Ježíš Kristus
branou do Jeruzaléma slavně vjel
a jásající davy ho vítali
volající: hosana!

Ted' však večer čtvrtěční nastává
a apoštolové s Mistrem se scházejí,
aby společně pojedli,
co ale čeká je, učedníci netušili.

Ježíš:

Dovolte mi na uvítanou vám umýt nohy.

Petr:

Pane, ty mi chceš mýt nohy? Jsi snad nějaký sluha nebo...

Ježíš:

Ted' ještě nechápeš, co dělám, ale později porozumíš.

Petr:

Ty mi přece nemůžeš mýt nohy!

Ježíš:

Když tě neumyji, nebudeš mít se mnou nic společného. Umývám je proto, že služebník není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Kdo přijímá mého posla, přijímá mě; a kdo přijímá mě, přijímá Toho, který mě poslal.

Petr:

Pane! Pak mi nemyj jen nohy, ale i ruce a hlavu!

Ježíš:

Kdo je vykoupán, potřebuje umýt jen nohy, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni. Jeden z vás mě zradí a vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť je psáno: "Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda."

Petr:

Kdyby všichni od tebe odpadli, já nikdy ne!

Ježíš:

Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

Petr:

I kdybych měl s tebou umřít, nezapřu tě.

Ježíš:

Jistě, Petře. Má duše je smutná až k smrti. Petře, Jane, Jakube. Pojdte se mnou do Getsemanské zahrady a bděte se mnou, prosím!

Petr:

Nikdy tě, Pane, nezapřu!

PŘESUN

Píseň:

Kdo jste Krista uviděli
o tom čtvrtku při večeři?
On tam seděl s apoštoly
a rozdával tělo boží:
“Těla mého požívejte
a mou krví zapíjejte,
na můj zákon pamatujte.“

9. Getsemanská zahrada

Opovědník:

Zastavení osmé!
Jak Petr v Getsemanské zahradě zaspal.

I vešel Kristus s učedníky
do Getsemanské zahrady.
Na něho zármutek a úzkost šli,
jim zas zachtělo se spaní.

Ježíš:

Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil. (*Petr spí*) To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Hle, blíží se hodina, a Syn člověka bude vydáván do rukou hříšníků.

(Kristus se odchází modlit za vrata, Petrovi se zdá sen)

Píseň (varianta 1):

Kristus Pán a Petr po světě chodili,
cestou ti dva spolu dlouze hovořili.

„Kriste Pane, proč tam trní otrhali?“
„Aby z něho mi korunu udělali.“

„Kriste Pane, proč strom právě porazili?“
„Aby z něho velký, těžký kříž mi sbili.“

„Kriste Pane, proč železné hřeby kuli?“
„Aby s nimi mě na ten kříž pak přibili.“

Píseň (varianta 2):

Šel Pán Ježíš před svítáním,
svatý Petr kráčel za ním.
Pán Ježíš si nezavzdychá,
svatý Petr pláče z ticha.
,Nechtěj, Pane, na smrt jíti!
,Otec můj chce tak to míti.“

,Prohřešil se Adam tuze.
,„Měť za to již po zásluze.“
,Lidé hřeší víc, než Adam.
,„Proto za ně život skládám.“
,Až Tvé tělo z mrtvých vstane,
do nebe je nepust', Pane.'

Pán se usmál vlídně, tiše:
„Dal jsem tobě klíč své říše!“
,Za ty klíče díky, Pane —
nikdo se tam nedostane!
Kristus kráčel mlčky dále,
svatý Petr za ním stále.

Hle však, Pánu za šlépějí
zlaté květy vyrážejí.
,Co ty květy všelijaké?
,„To ti, Petře, řeknu také:
Já se na smrt odevzdávám,
květy tady zanechávám.

Neb, kdo květu porozumí,
také moje slovo umí.
Na květy kdo s láskou shlíží,
Bohu, lidem neublíží.
Na svět celý s láskou zírám —
sám si nebe otevírá!

Každým jarem bude kvěsti
v čas, kdy musel kříž jsem nésti.
Ale znakem, Petře, stále
bude též tvé lásky malé.
Za trest pak tvé víry chudé
Petrklíčem zvat se bude!“

(Zpoza vrat vchází Kristus vedený vojáky, ruch)

Ježíš:

Vstaňte, pojďme! Hle, přišel ten, který mě zradil.

Petr:

(Probouzí se) Co se děje! Vojáci! Přišli si pro tebe, Pane. Ale já tě zachráním.

(Bitka, Petr uřízne ucho jednomu vojákov, ten se svíjí bolestí)

Ježíš:

Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. *(Uzdraví vojáka)*
Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?

(Vojáci odvádějí Ježíše středem)

PŘESUN

10. Zapření

Opovědník:

Zastavení deváté!
Jak Petr Pána zapřel.

Když byl Kristus odveden,
jeho učedníci se rozutekli,
jak i Pán předvídal.
A Petr sám se potuloval.

Služka:

I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!

Petr:

Nevím, co mluvíš.

Paní:

Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem.

Petr:

Neznám toho člověka.

Muži:

Jistě i ty jsi z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!

Petr:

Přísahám, že toho člověka neznám.

Vyvolávačka:

A slyš, tu právě nablízce
kokrhá kohout ve vísce;
a za ním, co ta dědina,
všecka kohoutí družina.

PŘESUN

Píseň:

Nesu, nesu smrtku
k zelenému čtvrtku,
až tu smrtku odnesu,
nové léto přinesu.

Posiluj mne, Kriste v boji
Tělem Svým a Krví Svojí,
nepřítel ať neporuší
hříchem nesmrtelnou duši!

Svatý Petr z Říma,
nese flaši vína,
abychom se napili,
Pána Boha chválili.

Nad Golgotou anděl hlásí
"Dokonáno dílo spásy!"
Otevřena nebes brána
milost Boží lidstvu dána.

Svatý Petr, půjč nám klíč;
nepůjčíš-li, půjdem pryč.
Kam, kam? Za hory,
do té zlaté komory.

11. Poprvé u Galilejského jezera

Opovědník:

Zastavení desáté!
Jak se Petr rybář s Kristem znovu setkal.

Přistupte k nám a vizte,
jak po umučení Krista,
vrátil se Petr apoštol zase
ke Galilejskému jezeru!
V slzách ryby loví tam,
netušící o radostné zprávě,
že Kristus z mrtvých vstal
a na břehu už na Petra čekal.

Rybáři:

(Píseň???) Lovili rybáři, lovili z Dunaje,
lovili rybičky, nechytli rybičky u samého kraje,
lovili rybičky, nechytli rybičky u samého kraje.

Ježíš:

Děti, nemáte něco k jídlu? Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.

Petr:

To je Pán!

Ježíš:

Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?

Petr:

Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.

Ježíš:

Pas mé beránky! Šimone, synu Janův, opravdu mne miluješ?

Petr:

Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.

Ježíš:

Buď pastýřem mých ovcí! Šimone, synu Janův, máš mne skutečně rád?

Petr:

Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.

Ježíš:

Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, ačkoliv jsi pochybil, zpátky jsi se obrátil, budeš posilou svým bratřím. Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě: Následuj mne!

Opovědník:

A tak Kristus Ježíš vyslal Petra,
aby šířil světem jeho učení.

Píseň:

Svatý Petře, apoštole,
v nebi za nás oroduj;
pro nás v tomto zemském dole
vládně konej úřad svůj.

Klíče nebes pevně třímej,
mocný ráje klíčníku,
s odpuštěním si nás všímej,
nás, ubohých hříšníků.

Opovědník:

Dámy a pánové, toť byla
naše truchlivá veselohra
o světci Petru apoštolu.
Nyní jsme přišli ku konci
a to s naší komedií,
odpustěj nám naše viny,
jestli jsme v čem pochybili.
Chcete-li však zatleskati,
Pánbůh vám to vděčně splatí.